

ΕΝΙΑΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΥ & ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΔΣ
Συνεδρίαση της 5ης ΙΟΥΛΙΟΥ 2011

ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΗ ΤΗΣ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Η κυβέρνηση μετά από μια μακρά περίοδο διαρροών και φημών, με απαράδεκτο αυταρχισμό και αιφνιδιαστικά εν μέσω της θερινής περιόδου κατέθεσε το προσχέδιο Νόμου με τίτλο *'Οργάνωση της Ανώτατης Εκπαίδευσης, Ανεξάρτητη Αρχή για τη Διασφάλιση και Πιστοποίηση της Ποιότητας Στην Ανώτατη Εκπαίδευση*», παρά την καθολική αντίδραση της ελληνικής πανεπιστημιακής κοινότητας. Το κείμενο του προσχεδίου δυστυχώς αποτελεί μια πολύ χειρότερη εκδοχή παλαιότερων εξαγγελιών και διαρροών οι οποίες διοχετεύονταν έντεχνα προς πάσα κατεύθυνση, παράλληλα με μια προσπάθεια απαξίωσης και συκοφάντησης των πανεπιστημίων και των πανεπιστημιακών.

Το προσχέδιο Νόμου με τις πρωτοφανείς διατάξεις για την Παγκόσμια και Ελληνική πραγματικότητα διαλύει την δημόσια Ανώτατη Εκπαίδευση της χώρας μας επιδιώκοντας, χωρίς καμία συζήτηση, τη **συρρίκνωσή της**, με το πρόσχημα της εξοικονόμησης πόρων. Η συρρίκνωση του χρόνου σπουδών και η δυνατότητα προγραμμάτων μικρής διάρκειας, σε συνδυασμό με τα τεράστια προβλήματα υποδομών καθιστούν τα Πανεπιστήμια Κέντρα Κατάρτισης, με αποφοίτους χωρίς επαρκείς γνώσεις και χωρίς επαγγελματικά δικαιώματα. Με το προσχέδιο αυτό επιχειρείται η πρόσδεση των Πανεπιστημίων σε διεθνή και εγχώρια ιδιωτικά συμφέροντα και η υποβάθμιση του επιπέδου γνώσεων των αποφοίτων με σκοπό την ευκολότερη εκμετάλλευσή τους κατά την αναζήτηση εργασίας.

Πιο συγκεκριμένα:

1. Με τις αλλαγές που προωθούνται ολοκληρώνεται η ιδιωτικοποίηση των πανεπιστημίων της χώρας τα οποία υποτάσσονται ολοκληρωτικά στις δυνάμεις της αγοράς. Δημιουργείται έτσι ένα επιχειρηματικό πανεπιστήμιο ξένο και εχθρικό προς τη βασική γνώση και την έρευνα αλλά και τη μόρφωση των νέων. Η εμπειρία άλλων χωρών έδειξε ότι η κρίση στην Ανώτατη Εκπαίδευση οξύνθηκε ακόμη περισσότερο όσο τα πανεπιστήμια απομακρύνονται από τον αποκλειστικά δημόσιο και ακαδημαϊκό τους χαρακτήρα και μετατρέπονται σε επιχειρήσεις. Η αγοραία λειτουργία των πανεπιστημίων έφερε θεαματική υποβάθμιση στις σπουδές και ανυπέρβλητα εμπόδια στην ερευνητική τους δραστηριότητα. Είχε αρνητικά αποτελέσματα πάνω στην εξέλιξη και την απρόσκοπτη άσκηση του έργου του διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού. Δημιούργησε αβέβαιες και ευλύγιστες σχέσεις εργασίας πάνω τις οποίες προσαρμόστηκαν και οι διαδικασίες εξέλιξης και οι αμοιβές του Διδακτικού Προσωπικού. Οδήγησε στη μαζική υποβάθμιση των πανεπιστημίων και στη σχεδιασμένη ανάδειξη ελάχιστων εξ αυτών - ως ιδρυμάτων «Αριστείας», που συγκέντρωσαν και το μεγαλύτερο μέρος της έρευνας - ελεγχόμενων όμως πλήρως από τις επιχειρήσεις. Η πλειοψηφία των πανεπιστημίων καταδικάζονται να επιτελούν ένα δευτερεύοντα ή και αποκλειστικά εκπαιδευτικό ρόλο, απεμπολώντας την ερευνητική τους δραστηριότητα. Μάλιστα, στην περίπτωση της χώρας μας αυτά τα επιχειρηματοποιημένα ιδρύματα προορίζονται να είναι

φθηνά παραρτήματα ξένων αντίστοιχων ιδρυμάτων, όπως δείχνει η συστηματική σύνδεση βασικών λειτουργιών τους με «ειδικούς» της αλλοδαπής.

2. Η εισαγωγή του Θεσμού του Συμβουλίου, το οποίο είναι ένα παντοδύναμο όργανο διοίκησης με αμειβόμενα μέλη και με τη συμμετοχή των παραγόντων της αγοράς καθώς και οι «επώνυμες έδρες», αλλοιώνουν τον δημόσιο και ακαδημαϊκό χαρακτήρα των πανεπιστημίων και αναιρούν την κοινωνική τους αποστολή. Δεν λαμβάνεται πρόνοια για αντιπροσωπευτικότητα του Συμβουλίου κατά Σχολή και έτσι ελλοχεύει ο κίνδυνος τα εκλεγμένα μέλη του να προέρχονται μονάχα από το απείρως πολυπληθέστερο Τμήμα ενός ΑΕΙ. Ταυτόχρονα, η εσωτερική λειτουργία των ανώτατων ιδρυμάτων δεν ακολουθεί την ακαδημαϊκή δεοντολογία αλλά μιμείται ολοένα και περισσότερο αυτή των εταιρειών. Στο πλαίσιο αυτό τα επιστημονικά πεδία που καλλιεργούνται καθορίζονται αποκλειστικά από τις επιλογές των επιχειρηματικών κύκλων και το έργο αξιολογείται με αγοραία κριτήρια. Παράλληλα με τις δραματικές και άνευ οποιασδήποτε λογικής περικοπές της χρηματοδότησης των πανεπιστημίων το κόστος μεταφέρεται στους φοιτητές και τις οικογένειές τους και προετοιμάζεται η επιβολή διδάκτρων.

3. Η αλλαγή του τρόπου εισαγωγής στα πανεπιστήμια, που ήδη προώθησε η κυβέρνηση είναι προφανές ότι γίνεται για οικονομικούς λόγους και όχι για τη διευκόλυνση της πρόσβασης της νεολαίας στα πανεπιστήμια. Η αλλαγή αυτή θα δημιουργήσει ασφυκτικές καταστάσεις στην λειτουργία των πανεπιστημίων και του διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού τους. Το αποτέλεσμα θα είναι να ενταθούν οι ταξικοί φραγμοί στη νεολαία γιατί το νέο Θεσμικό πλαίσιο θα δημιουργήσει νέους οικονομικούς φραγμούς γι' αυτήν.

4. Η εισαγωγή στις Σχολές με το αντίστοιχο «πτυχίο» και όχι στα Τμήματα με την απατηλή δυνατότητα «του κάθε φοιτητή για το δικό του πρόγραμμα», ουσιαστικά οδηγεί στην κατάργηση του προγράμματος σπουδών και της καλλιέργειας ολοκληρωμένων επιστημονικών αντικειμένων. Η «ατομική επιλογή» του κάθε φοιτητή θα καθορίζεται από μη επιστημονικά κριτήρια, με βάση τις συγκυριακές απαιτήσεις της αγοράς. Το γεγονός αυτό θα απομακρύνει τους φοιτητές από τη συγκροτημένη γνώση ενός επιστημονικού αντικειμένου και τους καθιστά περισσότερο ευάλωτους σε αλλαγές στην αγορά εργασίας. Τα ευλύγιστα προγράμματα (3ετή αλλά ακόμη και 1ετή) εξυπηρετούν τις ευλύγιστες σχέσεις εργασίας και εξατομικεύουν τα εργασιακά δικαιώματα με αποτέλεσμα η συντριπτική πλειοψηφία των πτυχιούχων να μην μπορεί να διεκδικήσει συλλογικά αξιοπρεπή αμοιβή και απασχόληση.

5. Με τον λεγόμενο «Καλλικράτη της ανώτατης εκπαίδευσης», όπως ήδη έκανε στις άλλες βαθμίδες της εκπαίδευσης, συρρικνώνεται η ΑΕ και μειώνονται οι εισακτέοι (πράγμα που ήδη έγινε εφέτος και αυτοτελώς). Το οξύμωρο είναι ότι αυτό πραγματοποιείται από τους ίδιους οι οποίοι χωρίς τον αναγκαίο σχεδιασμό, είναι υπεύθυνοι για τη διασπορά πανεπιστημιακών τμημάτων και ΤΕΙ σε κάθε γωνιά της χώρας και σε ορισμένες περιπτώσεις με απίθανα γνωστικά αντικείμενα. Την ίδια στιγμή μάλιστα υποχρηματοδοτούσαν την ανώτατη εκπαίδευση με αποτέλεσμα τις τεράστιες ελλείψεις σε υποδομές και πόρους και την απαξίωση πολλών πανεπιστημιακών τμημάτων. Τώρα μέσα από τον «Καλλικράτη» προωθούν την βίαιη ομαδοποίηση και υποβάθμιση διακριτών και παραδοσιακά αυτοτελών γνωστικών πεδίων.

6. Με τα διεθνή εκλεκτορικά και τους μάντζερ ουσιαστικά απαξιώνει τους έλληνες πανεπιστημιακούς ως υποδεέστερους, ανεπαρκείς και διεφθαρμένους, σε αντίθεση με τους ξένους που αυτόματα αναγορεύονται ως επιστημονικά και ηθικά ανώτεροι. Μάλιστα όταν μία τέτοια ρύθμιση είναι ευλόγως αδιανόητη για τα πανεπιστημιακά συστήματα των χωρών από τις οποίες ζητά «ειδικούς».

7. Καταργεί το ενιαίο μισθολόγιο των πανεπιστημιακών και δημιουργεί ένα εργασιακό καθεστώς (ιδιαίτερα όσον αφορά την μονιμότητα και το μισθολόγιο) ίδιο με αυτό των ατομικών συμβάσεων στελεχών επιχειρήσεων. Το κράτος θα παρέχει ένα κατώτατο μισθό, ο οποίος, στο πλαίσιο του Μνημονίου, πρακτικά θα είναι ένα «επίδομα» επιβίωσης. Η συμπλήρωση αυτού του επιδόματος του κάθε διδάσκοντα θα γίνεται από το κάθε πανεπιστήμιο ξεχωριστά, ανάλογα με τους «ιδίους» πόρους που διαθέτει και ανάλογα την «αξιολόγηση» τόσο σε συλλογικό όσο και σε ατομικό επίπεδο. Εισάγεται νέα βαθμίδα διδακτικού προσωπικού περιορισμένων δικαιωμάτων. Ο μισθός όλων των εργαζόμενων στο πανεπιστήμιο θα είναι υπό συνεχή διαβούλευση με το Συμβούλιο Διοίκησης.

8. Συρρικνώνει δραστηριότητες με απολύσεις προσωπικού μέσα από συγχωνεύσεις και καταργήσεις Τμημάτων για να δημιουργηθούν ιδρύματα συγκεντρωμένα και ευέλικτα για σύναψη εταιρικών σχέσεων με τις επιχειρήσεις. Η «αξιολόγηση και λογοδοσία» θα γίνεται με τα κριτήρια της αγοράς.

9. Κάνει αυστηρότερη την ακαδημαϊκή ιεραρχία και περιορίζει την ακαδημαϊκή ελευθερία των χαμηλότερων βαθμίδων καθώς η μονιμότητα απομακρύνεται πολύ (αποκτάται σε ψηλότερες βαθμίδες) και αυτό συνεπάγεται, όπως έχει δείξει η εμπειρία του εξωτερικού, ό,τι θα αφορά μόνο μία μικρή μειοψηφία πανεπιστημιακών.

- Απαιτούμε από την κυβέρνηση να μην καταθέσει της κατεδαφιστική αυτή νομοθετική παρέμβαση που αιφνιδιαστικά προωθεί.
- Καλούμε τα πανεπιστημιακά ιδρύματα να αντιδράσουν άμεσα στο κυβερνητικό «πραξικόπημα» με πολύμορφες κινητοποιήσεις. Εφόσον η κυβέρνηση προχωρήσει να αρνηθούν να εφαρμόσουν αυτό το νομοθετικό τερατούργημα και να προχωρήσουν με το ξεκίνημα της ακαδημαϊκής χρονιάς σε κινητοποιήσεις φθάνοντας μέχρι και την αναστολή λειτουργία των ιδρυμάτων.
- Καλούμε την ηγεσία ΠΟΣΔΕΠ να πάψει να συναινεί με την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου, διότι διαφορετικά θα είναι υπόλογη στην Πανεπιστημιακή κοινότητα. Επίσης επειδή η σημερινή ηγεσία της έχει ήδη δείξει επανειλημμένα δείγματα συμβιβασμού, καλούμε τους συλλόγους ΔΕΠ να συντονισθούν άμεσα οι ίδιοι.
- Καλούμε την πανεπιστημιακή κοινότητα - διδάσκοντες, φοιτητές και εργαζόμενους στη δημιουργία ενός ενιαίου μετώπου παιδείας ενάντια στη ψήφιση των αλλαγών που προαναγγέλλονται.

Συνάδελφοι αυτή την περίοδο πρέπει όλοι να αγωνιστούμε για τη διαμόρφωση Ανώτατης Εκπαίδευσης ενιαίας, αποκλειστικά δημόσιας και δωρεάν, σύγχρονης, υψηλού επιπέδου, με δημοκρατική λειτουργία,, που θα υπηρετεί το δρόμο ανάπτυξης προς όφελος του ελληνικού λαού.

Η υπόθεση της Ανώτατης Εκπαίδευσης δεν αφορά μόνο την πανεπιστημιακή κοινότητα αλλά είναι υπόθεση της μεγάλης πλειοψηφίας των εργαζόμενων της χώρας που τα παιδιά της σπουδάζουν στην ανώτατη εκπαίδευση. Το μέλλον της χώρας εξαρτάται απ' αυτήν. Γι' αυτό καλούμε το σύνολο των συνδικαλιστικών οργανώσεων να συστρατευθούν ενάντια στην κυβερνητική προσπάθεια διάλυσης της ΑΕ.

Για το Δ.Σ. του ΕΣΔΕΠ

Ο Πρόεδρος

Ο Γραμματέας

Γιάννης Ν. Κρεστενίτης

Νίκος Νικολάου